

ПРОТОКОЛ

№ 563

гр. Ботевград, 18.08.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – БОТЕВГРАД, Ш-ТИ НАК. СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: *****

при участието на секретаря *****

Сложи за разглеждане докладваното от ***** Частно наказателно дело № 20231810200541 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 11:30 часа се явиха:

ЗА БРП СЕ ЯВЯВА МЛАДШИ ПРОКУРОР *****

ОБВИНЯЕМИЯТ Б. А. К. - ред.пр., се явява лично, приведен от Следствия арест-гр.София, чрез Началника и с упълномощен защитник адвокат Б., с пълномощно по досъдебното производство.

По даване ход на делото

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ.Б.: Да се даде ход на делото.

ОБВИНЯЕМИЯТ Б. А. К.: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СХЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА ОБВИНЯЕМИЯ

Б. А. К. - роден на 14.04.2005г. в град Ботевград, българин, български гражданин, с постоянен адрес: с.Новачене, обл.Софийска, ул. ***** №2, със средно образование, безработен, неженен, неосъждан, с ЕГН: *****.

Данните снети по лична карта на обвиняемия, след което връща същата на лицето.

На основание чл. 274, ал.1 от НПК съдът разяснява на страните правото им на отвод срещу съдията, прокурора и съдебния секретар.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи.

АДВ.Б.: Няма да правя отводи.

ОБВИНЯЕМИЯТ Б. А. К.: Няма да правя отводи.

На основание чл.274, ал.2 от НПК, съдът разяснява текстово правата на обвиняемия по чл.55, 94, 97, 138, 279, ал.1, т.3 от НПК, чл.297, 298 и 299 от НПК.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

Делото се докладва, чрез прочитане искането, относно вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража” по отношение на обвиняемия Б. А. К. по досъдебно производство № 246/2023 г. по описа на РУ-Ботевград, пр.пр. вх.№ 1349/2023 г. по описа на РП-Ботевград от младши прокурор Йоанна *****при РП-Ботевград.

ПРОКУРОРЪТ: Поддържам искането. Няма да соча нови доказателства.

АДВ.Б.: Оспорвам искането. Няма да соча нови доказателства.

ОБВИНЯЕМИЯТ Б. А. К.: Разбирам искането. Поддържам казаното от адвоката ми.

Съдът приканва обвиняемия да даде обяснения.

ОБВИНЯЕМИЯТ Б. А. К.: Предишният ден, преди да стане това нещо аз докато си играех с малката ми сестра, изведнъж гледам как две малки момчета се спречкват с малкия ми брат. Той се казва *****. Това стана в парка в Ботевград. След което аз търча да ги разтървавам. След което идва майката на това дете и започна да ни обижда и хули по какъвто и да е начин. Моят брат с другото дете се спречкаха. След това дойде майката и започна да ни обижда по какви ли не начини, засрами ни много. Каза ни, че сме грозни цигани, че сме мизерници, че ще ни убие, че ще ни лежи. Заплаши малкия ми брат, че където го види ще го убие. След, което аз се опитах да успокоя жената, като ѝ казах, че те са деца днес се бият, а утре пак ще си играят. След, което изведнъж изскочи мъжът ѝ. Той ме бутна на земята, а аз паднах. Станах горе, той ме хвана за гушата и ме удари веднъж. След което, аз го бутам и му казвам: „това са деца, няма смисъл ние да се караме, днес се бият, утре се сдобряват“. След това и той започна да обижда и да заплашва, какви ли неща не чух от него. След което отиде и издърпа брат ми за тениската и издърпа и неговото дете. Беше казал на неговото дете да удари моя брат. След което аз грабнах брат си и започнах да търча и казах на малкия ми брат да си ходи. След което бащата на това дете търчи по моя малкия брат и иска пак да го хване. Аз го бутнах и му казах да не ходи при него и той пак ме хвана за гушата и започна да ме клати и да заплашва, че ще ме удари с аперката, след което аз го избутах и си тръгнах. Той започна да хули, да обижда, докато ние си тръгвахме, аз и дума не съм казал. Съжалявам много за стореното, осъзнал съм си грешката. На 14.08., на следващия ден ние го видяхме с брат ми в парка. След което моят по-голям брат го попита защо се закача с нас, след което той отправи отново заплахи към нас и аз просто не издържах, признавам се за виновен, когато отправи тази заплаха аз просто не издържах.

Той ни каза, че не го е страх от махалата и който и да дойде ще го пребие и ще го лежи, не го е страх от никой. Тогава в паник атака бях и съм със слаба психика го ударих 5-6 пъти по лицето. Моят брат може да се каже, че не е участвал, защото само се опитваше да ни разтървава. Предишният ден за случката между децата е подаден сигнал в полицията. Жената на по-големия ми брат, моята снаха се е обадила на телефон 112. След което аз с по-малкия ми брат искахме да ходим да направим жалба, но майка ни не ни разреши и каза по-добре утре, а аз исках на същия ден, но така и не можах да отида, иначе щях аз първи да пусна жалба. Основно аз нанасях ударите. Полиция на място не е идвала. Малкият ми брат беше уплашен много и сега в момента го е страх да излиза. Съжалявам за всичко, още от първия момент след случката си осъзнах грешката. Аз обещавам да вляза в правия път, да започна работа. Причината да пребивавам в чужбина е, че се изучих в чужбина, в Германия. Живял съм 10 години с баща ми в чужбина. Към настоящия момент живея в гр.Ботевград на ул.“Велчо Шунтов“ №12.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам повече въпроси към обвиняемия.

АДВ.Б.: Нямам повече въпроси към обвиняемия.

ПРОКУРОРЪТ: Няма да соча други доказателства. Нямам други доказателствени искания.

АДВ.Б.: Няма да соча други доказателства. Нямам други доказателствени искания.

ОБВИНЯЕМИЯТ Б. А. К.: Няма да соча други доказателства. Нямам други доказателствени искания.

На основание чл.283 НПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА към делото материалите по досъдебно производство № 246/2023 г. по описа на РУ-Ботевград.

Предвид на обстоятелството, че страните няма да сочат други доказателства и нямат други искания, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема госпожо председател, смятам, че са налице предпоставките на чл.63, ал.1 НПК, а именно и за двете обвинения, за които е привлечен обвиняемият и за закана за убийството и за хулиганството, при което отново казвам, че личните мотиви не изключват осъществен състав на хулиганство се предвижда наказание лишаване от свобода. От събраните в хода на разследването материали, тоест протоколите за разпит на свидетелите, видео-техническата експертиза и протоколите за разпознаване

може да се направи обосновано предположение, че обвиняемият е извършил деянията, за които е привлечен и смятам, че е налице реална опасност лицето да се укрие, с оглед изложените данни, че лицето е завършило средно си образование в Германия и е било установено там до миналата година. Това все пак води до реална опасност то да се завърне там и да напусне територията на РБългария преди приключване на наказателното производство. Като отново ще се позова и на характеристикната справка, която определя лицето като конфликтна личност със склонност да нарушава обществения ред, какъвто е и настоящия случай с дързост отново заявявам на публично място, което не е изискване от обективна страна за състава на хулиганството, но е фактът, че се е случило на публично място, пред хора, в присъствие на други лица това показва явно незачитане на обществения ред. С оглед на всичко смятам, че са налице предпоставките на чл.63, ал.1 НПК, поради което ви моля да вземете мярка задържане под стража спрямо обвиняемия Б. А. К..

АДВ.Б.: Уважаема госпожо председател, от името на подзащитния ми в днешното съдебно заседание аз ще апелирам да се произнесете с определение, с което да не уважавате така направеното искане за вземане на най-тежката мярка за неотклонение задържане под стража спрямо подзащитния ми или алтернативно да се произнесете с определение, с което да вземете по-лека мярка, спрямо Б. А. като съображенията ми за това са следните. Ще се постарая да не повтарят изчерпателно, това което казах и при предходното разглеждане на мярката по отношение на неговия брат, макар че обвиненията им са еднакви. Ще насоча вниманието ви към разпоредбата на чл.56, ал.1 НПК, където изрично е посочено, че за да бъде взета мярка за неотклонение трябва да е налице обосновано предположение или, както го нарича ЕСПЧ подозрение, че обвиняемото лице е извършило престъплението, в което е обвинено, а не каквото и да е престъпление. В настоящото производство от всички събрани доказателства по делото, въпреки ранния етап от разследването са достатъчни да се приеме, че обвиняемото лице е осъществило посегателство против личността на друго лице, като това е изводимо не само от видео-техническата експертиза и от разпита на пострадалия, но и от обясненията, които дава в днешното съдебно заседание обвиняемото лице, с което признава своето поведение. Въпреки това защитата поддържа, че в настоящото производство тези доказателства не обосновават наличие на престъпен състав по чл.144, ал.3 във вр. ал.1 НК и чл.325, ал.2 пр.последно във вр. ал.1 НК. Правилно се посочи, че хулиганския мотив, съобразно тълкувателната практика на ВКС може да съществува и паралелно с личния такъв. Въпреки това в настоящия случай нито една реакция от страна на моя подзащитен не е била свързана с изразяване на неговото явно неуважение и пренебрежение към обществото нито в условията на пряк умисъл, нито в условията на евентуален, с постъпката си същият да е целял да демонстрира своето неуважение към обществото. Напротив от поведението, което има моят подзащитен в предходния ден, за което се

събрани данни е видно, че същият дори е бил, въпреки крехката си възраст склонен да постъпи много по-зряло от пострадалото лице, което е по-възрастно и в създалата се ситуация между две деца е реагирало крайно агресивно и нападателно. Ето защото в настоящото производство аз не мога да се съглася, че доказателствената съвкупност обосновава наличие на това престъпление по ал.2 на чл.325 НК. Като практиката отново подчертава, че за да бъде налице тази дързост и цинизъм трябва да става дума за брутална проява на неуважение към общественият право порядък. Тук тази бруталност, която трябва да се налице, за да се обоснове този състав не съществува. Действителност става въпрос за скарване, за сбиване, има пострадало лице, има причинени телесни увреждания и е нормално за всеки български гражданин да се възмущава от подобно събитие. Когато се подхожда от страна на органът, носещ обвинителна функция в процеса към повдигане на дадено обвинение и същото бъде използвано за вземане на най-тежката мярка за неотклонение следва да са налице действително достатъчно доказателства, които да го обосновават, а на този етап те не съществуват. По отношение на закана за убийство по чл.144 НК насочвам вниманието ви, че пострадалото лице е крайно неубедително в своето изказване. Същият не посочва въобще кой от двамата обвиняеми е използвал закана. Същият говори в множествено число и не става ясно по какъв начин и от кого е осъществено изпълнителното деяние, а в същото време става ясно, че именно тези думи и изрази, ако се приеме хипотетично, че са били използвани са били използвани в момента, когато боят е започнал. Важимо е изцяло и казаното по-рано, че думи, които са изречени в момент на гняв и емоция притежават заряд, който има съвсем различен смисъл от това да се предизвика основателен страх за отнемане на живота на друго човешко същество. Нито поведението в този ден, нито хипотетично използваните думи и изрази, нито поведението на моя подзащитен в предходния ден говорят за човек, който има намерение да убива или да предизвика страх от извършване на подобно посегателство против личността. По отношение на опасностите от укриване или извършване на престъпление отново чувам, че опасността от укриване е налице, тъй като същият се намирал в чужбина. Аз единствено мога да изразя адмирации за това, че моят подзащитен, който токущо е навършил 18 години е завършил средното си образование във Федерална република Германия и след завършване на образованието си се е прибрало в РБългария. Това, че едно дете е учило в чужбина за първи път разбирам, че представлява опасност на това дете да се укрие отново като избяга от РБългария. Не мога да приема, че е правилно, разбирам неговите пътувания да са били хаотични и свързани с други цели, но тук говорим за образование, завършено в чужбина. По какъв начин образователния ценз на едно лице, което има право да учи в чужбина се използва като негативна предпоставка за неговото задържане. За мен лично не става ясно. В същото време моля съдът да обърне специално внимание, че същия токущо е навършил пълнолетие, съвсем скоро преди случката и става на въпрос за момче на млада възраст и повече от ясно и видимо за всеки

опитен съдия е, че тук става на въпрос за една много лекомислена постъпка, за която чухте в днешното съдебно заседание, че същия си дава сметка, че е сгрешил и изрази своето съжаление. По тези съображения аз не разкривам нито завишена обществена опасност на самото деянието, а още по-малко обществена опасност на дееца, което да обосновава вземането на най-тежката мярка за неотклонение задържане под стража. Аз апелерим съда да се произнесе с определение, с което да не уважава искането на БРП или алтернативно да определи по-лека мярка. Моля за произнасяне в този смисъл.

ОБВИНЯЕМИЯТ Б. А. К.: Поддържам казаното от защитника ми.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИЯ

ОБВИНЯЕМИЯТ Б. А. К.: Аз обещавам, че никога повече няма да се повтори. Вече няма да действам така лекомислено. Вече ще действа с органите на реда. Моля да ми се вземе по-лека мярка, а не тази, която иска прокурора.

Съдът се оттегля на тайно съвещание, за да постанови определението си.

Съдът, след съвещание, като съобщи становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Производството е по реда на чл. 64, ал. 1 НПК.

Образувано е по искане на РП Ботевград, с което се иска спрямо обвиняемия по ДП № 246/2023 г. по описа на РУ Ботевград, пр.пр. № 1349/2023 г. по описа на РП Ботевград, Б. А. К., с ЕГН: *****, роден на 14.04.2005 г. в гр. Ботевград, с постоянен адрес в с. Новачене, общ. Ботевград, обл. Софийска, ул. „*****“ № 2, българин, български гражданин, неосъждан, неженен, със средно образование, да бъде взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

В с.з. представителят на държавното обвинение, поддържа искането, като не сочи нови доказателства.

Обвиняемият, чрез упълномощения си защитник – адв. Е. Б. от БЛАК, оспорва искането, настоява за по-лека мярка за неотклонение.

Фактите по делото са следните:

Досъдебно производство № 246/2023 г. по описа на РУ Ботевград, пр.пр. № 1349/2023 г. по описа на РП Ботевград, е образувано на 14.08.2023 г. на основание чл. 212, ал. 2 НПК – с първото действие по разследването – разпит на свидетел, за това, че на 14.08.2023 г., около 18,00 часа, в градски парк в гр. Ботевград, е причинена средна телесна повреда на ***** с ЕГН: ***** от гр. Ботевград, изразяваща се в разстройство на здравето, временно опасно за живота – престъпление по чл. 129, ал. 2, вр. ал. 1 НК.

С Постановление на наблюдаващия прокурор от 15.08.2023 г. в

качеството на обвиняем по досъдебно производство № 246/2023 г. по описа на РУ Ботевград, пр.пр. № 1349/2023 г. по описа на РП Ботевград, е привлечен Б. А. К., с ЕГН: *****, роден на 14.04.2005 г. в гр. Ботевград, с постоянен адрес в с. Новачене, общ. Ботевград, обл. Софийска, ул. „*****“ № 2, българин, български гражданин, неосъждан, неженен, със средно образование, в извършването на престъпления от общ характер, а именно за това, че на 14.08.2023 г., около 17:00 часа в гр. Ботевград, обл. Софийска, в градския парк, действайки в съучастие с Илия А. К. от с. Новачене като съизвършител, се закарал с убийство на ***** от гр. Ботевград, изричайки думите: „Ще те убием, ще те бием, където те срещнем“ и това закарване би могло да възбуди основателен страх за осъществяването му - престъпление по чл. 144, ал. 3, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК;

и затова, че на 14.08.2023 г., около 17:00 часа, в гр. Ботевград, обл. Софийска, в градския парк, действайки в съучастие с Б. А. К. от с. Новачене, като съизвършител, извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото, като нанесъл побой на ***** от гр. Ботевград и крещял: „Ще те убием, ще те бием, където те срещнем“, като деянието е съпроводено с изключителен цинизъм и дързост, а именно извършено на публично място, в светлата част на деня, пред множество граждани, сред които и малолетни лица - престъпление по чл. 325, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК.

Разпитан в качеството на обвиняем Б. А. К., се възползвал от правото си да не дава обяснения по обвинението.

Предпоставките за вземане на най-тежката мярка за неотклонение „Задържане под стража“ са посочени кумулативно в чл. 63, ал. 1 НПК, и те са: наличие на обосновано предположение, че обвиняемия е извършил престъпление, което се наказва с лишаване от свобода или друго по-тежко наказание, и доказателствата по делото сочат, че съществува реална опасност обвиняемия да се укрие или да извърши престъпление.

Въпреки, че наказателното производство е в своя начален етап и предстои прецизиране на обвинението, при съвкупната преценка и интерпретация на инкорпорирания по делото доказателствен материал съобразно критериите заложили в чл. 5, & 4 от ЕКЗПЧ, този съдебен състав прави извод за липсата на обосновано предположение, че обвиняемия Б. А. К. е извършил престъпленията, за които му е повдигнато обвинение, а именно, по чл. 144, ал. 3, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 НК и по чл. 325, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК.

От дадените в хода на производството по чл. 64, ал. 1 НПК, обяснения от обв. Б. К., се установява, че действително той и брат му – обв. Илия К., на 14.08.2023 г. са нанесли побой над пострадалия Дилян ***** от гр. Ботевград, но това деяние е било предшествано от конфликт, възникнал на 13.08.2023 г. между пострадалия ***** и обв. Б. К.. Конфликтът е възникнал по повод спречкване между детето на пострадалия ***** и по-малкия брат на

обвиняемите – *****, при който пострадалия ***** е хванал обв. Б. К. за гушата и го е ударил, след което са се намесили и жената на пострадалия и жената на обв. Илия К.. В резултат на нанесения от двамата обвиняеми побой над пострадалия *****, видно от приложеното по делето съдебномедицинско удостоверение № 694/2023 г., на същия е била причинена лека телесна повреда по смисъла на чл. 130, ал. 1 НК – временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

По отношение на обвинението по чл. 144, ал. 3, вр. ал. 1 НК – закана с убийство, осъществена от обв. Б. К., в съучастие с обв. Илия К., по отношение на пострадалия Дилиан *****, на този етап от разследването, по досъдебното производство не са налице достатъчно доказателства и обвинението се основава само и единствено на показанията на пострадалото лице. Дори и такива думи „Ще те убием, ще те бие, където те срещнем“ да са били изречени от обвиняемия, или от двамата обвиняеми едновременно, според константната практика на ВКС, не може да се приеме, че в случая става въпрос за действителна закана по смисъла на чл.144, ал.3 във вр. ал.1 НК. В решение № 419 от 2015 година по наказателно дело № 1314/2015 година на III-то НО, където е прието, че „При заканата думите и действията със застрашителна насоченост срещу волята на потърпевшия се използват съзнателно и със съдържанието, което имат; при скарването същите изрази и действия се използват импулсивно, механично и имат единствено емоционален заряд, изразяват гняв и яд, но в действителност не целят чрез реална заплаха или реално нападение да се въздейства върху свободното протичане на волевите процеси у потърпевшия и да ги промени като предизвика страх от осъществяването на заканата.“ Т.е., в настоящия случай, според настоящия състав, от субективна страна, престъплението по чл. 144, ал. 3, вр. ал. 1 НК, не е доказано.

По отношение на второто повдигнато обвинение – по чл. 325, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 НК, на този етап от разследването, по досъдебното производство не са събрани достатъчно доказателства. Съдът намира, че в случая не е налице хулигански мотив за извършване на деянието, за липсата на който се прави извод от дадените и от двамата обвиняеми обяснения, в които те подробно обясняват своите мотиви да нанесат побой над пострадалия. Става ясно, че обв. Б. К. не е имал за цел да скандализира обществото с деянието си, а именно с това, че нанася побой над пострадалия на публично място, в светлата част на денонощието и на място, на което присъстват много хора, също така и деца. Поведението му е било продиктувано от случилото се предходния ден, както и от това, че малкия му брат ***** е бил много изплашен от случилото се и не искал да излиза от дома си.

Не са налице и квалифициращите обстоятелства „особена дързост“ и „цинизъм“, които според практиката на ВКС, не могат да бъдат извеждани от критерия „публичност“, още повече че в практиката си ВКС отрича въобще като задължителен критерий за хулиганството, публичността, дали деянието

е станало достояние на други хора, дали е станало в светлата или в тъмната част на деня. За наличието на тези квалифициращи обстоятелства, водещи са единствено вътрешните мотиви и побудите на дееца, за това дали с поведението си той е целял да демонстрира пренебрежение към обществото, или мотивите му са били продиктувани от личен интерес, който безспорно е налице в настоящия случай. По тези съображения съдът намира, че деянието по чл.325, ал.2,у вр. ал. 1 НК, в случая се явява несъставомерно.

Не е налице и втората предпоставка за взимане на най-тежката мярка за неотклонение „Задържане под стража, а именно, не е налице опасност, обвиняемия да се укрие или да извърши друго престъпление. И това е така, тъй като същият има постоянен и настоящ адрес на територията на РБългария, в с. Новачене, общ. Ботевград, обл. Софийска. Съществуването на опасност обвиняемия да се укрие, според чл. 63, ал. 1 НПК следва да бъде реална, тоест от доказателствата по делото да може да се направи единствено възможния извод, че при всяка друга мярка, различна от най-тежката, обвиняемият ще избяга, ще се укрие от наказателното производство или ще извърши други престъпления. Такива данни по делото не се съдържат. На първо място това е така, защото обвиняемият е с чисто съдебно минало – не е осъждан, и на второ място, същият е завършил средното си образование в Германия, но се е върнал в родината си. Касае се за млад човек, току що навършил пълнолетие, който в съдебно заседание изрази искрено съжаление за постъпката си. Фактът, че същият не само не е осъждан, но и няма криминални регистрации, за съда е достатъчен да изгради извод, че обвиняемия Б. К. не е с престъпни навици и няма наклонност към извършване на престъпления.

По тези съображения, съдът намира, че не са налице кумулативните предпоставки по чл. 63, ал. 1 НПК за взимане спрямо обвиняемия Б. К. А., на най-тежката мярка за неотклонение „Задържане под стража“, поради което искането на РП Ботевград по чл. 64, ал. 1 НПК, не следва да бъде уважавано.

Тъй като по делото са налице доказателства за извършено престъпление, макар и не тези, за които на обвиняемия са повдигнати обвинения, разследването по досъдебното производство е в начален етап, и предстои извършване на още процесуално-следствени действия и прецизиране на обвинението, съдът намира, че подходящо би било по отношение на обвиняемия Б. К. А., да бъде взета най-леката мярка за неотклонение, предвидена в чл. 58, т. 1 НПК, а именно „Подписка“. Тя се състои в поемане на задължение от страна на обвиняемия, да не напуска местоживеенето си без разрешение на съда, и се контролира от органите на МВР. Съдът е мотивиран да вземе тази най-лека мярка, освен от липсата на кумулативните предпоставки по чл. 63, ал.1 НПК, но и от изразеното искрено съжаление от обвиняемия за извършеното от него деяние, и от изразената му готовност да съдейства на разследването.

Воден от горното и на основание чл. 64, ал. 5 и чл. 60, ал. 1 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НЕ УВАЖАВА искането на РП Ботевград по чл. 64, ал. 1 НПК, за вземане на мярка за неотклонение „Задържане под стража“ по отношение на обвиняемия Б. А. К., с ЕГН: *****, роден на 14.04.2005 г. в гр. Ботевград, с постоянен адрес в с. Новачене, общ. Ботевград, обл. Софийска, ул. „*****“ № 2, българин, български гражданин, неосъждан, неженен, със средно образование.

ВЗЕМА по отношение на обвиняемия Б. А. К., с ЕГН: *****, роден на 14.04.2005 г. в гр. Ботевград, с постоянен адрес в с. Новачене, общ. Ботевград, обл. Софийска, ул. „*****“ № 2, българин, български гражданин, неосъждан, неженен, със средно образование, МЯРКА ЗА НЕОТКЛОНЕНИЕ „ПОДПИСКА“, която се състои в поемане на задължение от обвиняемия да не напуска местоживеенето си без разрешението на съответния орган..

УКАЗВА на обвиняемия, че на основание чл. 60, ал. 1 НПК има задължение да не напуска местоживеенето си без разрешение на съда.

За взетата мярка за неотклонение "Подписка" да се уведоми РУ Ботевград.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране с частна жалба и частен протест в 3-дневен срок от днес, пред СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД.

НАСРОЧВА делото в случай на жалба или протест пред СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД на 28.08.2023 година от 11,30 ч., за която дата БРП, обвиняемият Б. А. К. и защитникът му адв. Б., уведомени в съдебно заседание.

Указва на обвиняемия, че делото ще се разгледа в негово отсъствие, ако заяви, че не желае да присъства при разглеждането му.

Да се съобщи на Началника на Областно звено “Следствени арести” гр.София, ул.”Г.М.Димитров” за привеждане на обвиняемия Б. А. К., пред Софийски окръжен съд при постъпване на жалба или протест срещу постановеното определение.

При влизане в сила на настоящото определение, препис от същото да се изпрати на РП Ботевград, ведно със ДП № 246/2023 г. по описа на РУ Ботевград, пр.пр. № 1349/2023 г. по описа на РП Ботевград.

ПРОТОКОЛЪТ е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12:00 часа.

Съдия при Районен съд – Ботевград: _____

Секретар: _____

